

andre grunde ikke påkendes her. Dette er særlig klart, hvis udlægsforretningen foretages, uden at skyldneren er til stede eller i øvrigt på forhånd er underrettet om forretningens foretagelse, jfr. retsplejelovens § 493 og § 495. Men heller ikke i de tilfælde, hvor skyldneren har været til stede under udlægsforretningen, bør det stilles som en betingelse for anlæggelse af sag om erstatning, at indsigelserne er forbeholdt under fogedforretningen. Dette skyldes, at behandlingen ved fogedretten i almindelighed vil være langt mere summarisk, end behandlingen under en sag efter de gældende regler i kapitel 41.

Fogedrettens afgørelser antages kun at have materiel retskraft i de tilfælde, hvor tvisten overvejende angår et processuelt spørgsmål, og i de tilfælde, hvor et materielt spørgsmål i fogedretten har været undergivet en så indgående behandling med eventuelt tilhørende bevisførelse, at der for så vidt er grundlag for at sidestille fogedrettens afgørelse med afgørelsen under en ordinær retssag. Efter de almindelige retskraftsgrundsætninger vil man derfor altid kunne anlægge sag om erstatning

ved de almindelige domstole, når fogedretten har foretaget udlæg på grundlag af en veksel eller en check, uden at skyldneren har fået sine indsigelser påkendt af fogedretten. På denne baggrund er det rådets opfattelse, at det ikke er nødvendigt at gennemføre en formel regel om efterfølgende erstatning i forbindelse med ophævelsen af reglen i kapitel 41.

Til nr. 7.

Efter bestemmelsen i § 445 er adgangen til at gøre modfordringer gældende under behandlingen af en veksel- eller checksag i henhold til kapitel 41 stærkt begrænset. Modfordringer kan således kun gøres gældende, når disse støttes på, at der ved forsømmelse med at give en i veksel- eller checkloven foreskrevne underretning er forvoldt sagsøgte skade. Efter retsplejerådets opfattelse bør adgangen til modregning under udlægsforretninger på grundlag af veksler og checks begrænses på samme måde, i det omfang den hurtige retsforfølgning henlægges til fogedretten, jfr. lovudkastets nr. 6.

1) Fristen er i den gennemførte lov fastsat til 14 dage, jfr. § 484.

2) Nu retsplejelovens § 501, stk. 1.

3) Bilaget er ikke medtaget i lovforslaget.